

RIKSDAGENS SVAR 219/2002 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om användning av indexvillkor i arbets- och tjänstekollektivavtalen för 2003 och 2004

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om användning av indexvillkor i arbets- och tjänstekollektivavtalen för 2003 och 2004 (RP 257/2002 rd).

Beredning i utskott

Finansutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FiUB 34/2002 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om användning av indexvillkor i arbets- och tjänstekollektivavtalen för 2003 och 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Förbjudna villkor och andra förbjudna bindningar

Om inte något annat följer av 2 §, får i arbets- och tjänstekollektivavtal inte tas in indexvillkor som grundar sig på förändringar i ett index som anger prisers, löners, förtjänsters eller andra kostnaders utveckling, eller andra därmed jämförbara direkta eller indirekta bindningar.

Indexvillkor eller andra därmed jämförbara direkta eller indirekta bindningar får inte heller tas in i något annat avtal, om avtalet har till syfte att kringgå ett förbud enligt 1 mom.

2 §

Tillåtet villkor

I sådana arbets- och tjänstekollektivavtal som har förnyats i enlighet med det förhandlingsresultat som arbetsmarknadsparterna på centralnivå undertecknade den 18 november 2002 och det inkomstpolitiska avtal som har slutits i överensstämmelse därmed, får ett indexvillkor som överensstämmer med det inkomstpolitiska avtalet tas in.

På avtal som avses i 1 mom. tillämpas inte lagen om begränsning av användningen av indexvillkor (1195/2000).

3 §

Ogiltighet

Villkor och andra bindningar som avses i 1 § är ogiltiga.

4 §

Övervakningsorgan

Statsrådet kan vid behov tillsätta ett särskilt övervakningsorgan som har till uppgift att utöva tillsyn över iakttagandet av denna lag. Om förfarandet i övervakningsorganet bestäms genom förordning av statsrådet.

Övervakningsorganet består av en ordförande, en vice ordförande och sex andra medlemmar samt personliga suppleanter för dessa. Medlemmarna och suppleanterna skall vara förtrogna med frågor som gäller anställnings- och tjänsteförhållanden.

Ordföranden, vice ordföranden och deras suppleanter utses för högst den tid under vilken denna lag är i kraft bland personer som inte kan anses företräda arbetsgivar- eller arbetstagarintressen. Av medlemmarna utses två på framställning av arbetsgivarföreningarnas mest representativa centralorganisationer, två på framställning av arbetstagar- och funktionärernas centralorganisationer som undertecknat det avtal som avses i 2 § 1 mom., en på framställning av finansministeriet, kommunala arbetsmarknadsverket samt kyrkans avtalsdelegation samt en på framställning av de centralorganisationer för fackföreningarna för statstjänstemännen samt de kommunala och kyrkliga tjänsteinnehavarna, som undertecknat det avtal som avses i 2 § 1 mom. För varje medlem utses en personlig suppleant på samma sätt.

5 §

Övervakningsåtgärder

En part i ett arbets- och tjänstekollektivavtal är skyldig att ge det övervakningsorgan som avses i 4 § de uppgifter som det behöver för tillsynen över iakttagandet av denna lag. Uppgifterna skall ges inom en tid som övervakningsorganet sätter ut, och de skall lämnas skriftligen, om övervakningsorganet så yrkar.

Om övervakningsorganet konstaterar att ett i 1 § avsett avtal innehåller ett villkor eller någon annan bindning som avses i nämnda paragraf, kan det ålägga avtalsparterna att bringa avtalet i överensstämmelse med lagen inom en tid som övervakningsorganet sätter ut.

6 §

Skyldighet att lämna uppgifter

En arbetsgivare som är part i ett arbets- och tjänstekollektivavtal som avses i 2 § skall inom en månad efter att denna lag har trätt i kraft tillstålla finansministeriet en kopia av avtalet.

7 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som fattats av övervakningsorganet får sökas hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

8 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

9 §

Giltighetstid

Denna lag träder i kraft den 200 och
gäller till och med den 15 februari 2005.

Helsingfors den 10 december 2002